

La força de la veritat

El maig del 1993, en el núm. 464 de la nostra revista apareixia publicat un reportatge titulat "La impunitat feixista" que recollia part del complex món de les trames feixistes existents al nostre país. L'article, motivat entre altres coses per l'assassinat del jove nacionalista Guillem Agulló, descobria les relacions entre grups neonazis de Barcelona i València, i en aquesta segona capital analitzava la importància de José Luis Roberto, personatge ben conegut a la ciutat, com a peça clau dels grups ultradretans. Algunes setmanes després, Roberto decidia presentar una demanda civil perquè considerava que l'article ofenia el sentiment de l'honor, no de la seua persona, sinó de l'empresa de seguretat que posseïx: Levantina de Seguridad.

En la documentació presentada, els advocats de Levantina de Seguridad negaven les relacions que EL TEMPS havia establert entre l'empresa i grups ultres com Acción Radical, que posteriorment va ser desarticulat per la policia espanyola, i exigien deu milions de pessetes per reparar la seua imatge, que consideraven ofesa. La sala de primera instància del jutjat núm. 20 de València desestimà la demanda el passat mes de setembre del 1994. EL TEMPS deia la veritat. Els representants de Levantina van recórrer contra la sentència i el passat 15 de novembre, la secció novena de l'Audiència Provincial de València, tornava a desestimar la demanda i confirmava la sentència anterior. EL TEMPS deia la veritat.

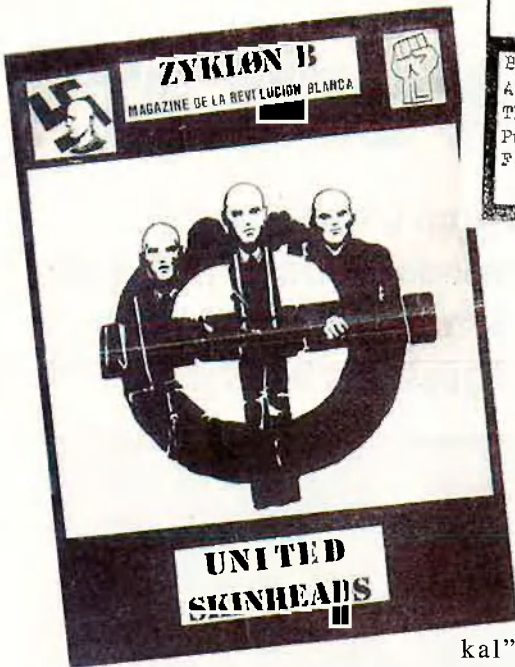
La contundència dels fets. Malgrat la lectura esbiaixada que els demandants havien fet de l'article per tal de negar el que allí es provava, cap al·legació va poder fer res contra l'evidència. Josep M. Lallón, l'advocat que defensava els interessos de la revista, havia destacat la contundència dels fets fonamentals analitzats en l'article contra els quals, els demandants no havien dit absolutament res. Alguns d'aquests fets eren més que suficients per validar el fons del treball d'investigació: José Luis Roberto es trobava entre el grup autoidentificat com "Acción Radi-

José Luis Roberto, conegut ultra valencià, va interposar una demanda contra EL TEMPS per atacs contra l'honor. El tribunal ens ha donat dues vegades la raó. Aquesta és la història.

RAFA GIL

José Luis Roberto i la bústia de Levantina. Contacte per a skins.

realidad. El resurgimiento de una nueva europa, una europa destinada a los mas fuertes y entre ellos hemos de estar nosotros, los skinheads.

Boots, n' Braces: (Tasha, 41 Palmeaton road, Woodgren, london N 22 4QH)
 All out attack: Massimo Bellini, VIA ZARDO 20, 36100 VICENZA; ITALIA
 The Truth at Last: EM Box 5103, londres WC1 N 3AX; INGLATERRA
 Pure Impact SKINS: Peter Swillen, M.v. HONGARIJEM. 135, 1060 Bruselas
 F.S.J: gran via marques del turia n°28 pta7 46005 VALENCIA

El fanzine 'Zyclon B' (nom del gas que matà milers de jueus en els camps nazis) publicà l'adreça de Levantina de Seguretat. Una relació clara.

Un altre dels punts que els responsables de Levantina volien negar era l'atribució del caràcter "dur" d'algunes de les actuacions dels seus vigilants de seguretat, fet que pot comprovar-se amb una mínima recerca en les hemeroteques valencianes, ja que discoteques i sales de festa han estat escenari de les seues "extralimitacions".

kal", que, durant la jornada de vaga general del 14 de desembre del 1988, va causar diversos incidents d'ordre públic. El fanzine nazi-skin *Zyclon B*, editat a Barcelona, publicà en un dels seus números l'adreça de l'empresa Levantina de Seguridad, a la Gran Via Marquès del Túria 28, núm. 7, com a lloc de contacte per a aquells interessats a formar part de grups "nacional-revolucionaris".

En definitiva, els tribunals han reconegut que la tasca informativa d'EL TEMPS era correcta i que no va lesionar en cap moment el dret a l'honor, un dret fonamental, de l'empresa Levantina de Seguridad. També queda clar que l'exercici de la llibertat d'expressió, en ocasions tan polèmic, no va ser aprofitat per aquest setmanari per mentir ni injuriar. Els fets, els noms i les connexions relacionades en l'article estaven contrastats i provats, segons la tradició del periodisme d'investigació, i responien a un treball meticulós marcat per la línia editorial de la revista. Una línia que continuarà.

Jordi Sebastià

Edicions del Bullent